

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Evstratii, Avxentij, Eugenij, Mardarij & Orestis: Ex eo quod est per Simeonem Metaphrasten. a Asseruantur eorum corpora Romæ in Ecclesia Sancti Apollinaris episcopi: vbi stabilitum est ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

MARTYRIVM SS. EVSTRATII, AV- *Vide Baron.*
in Not. ad
 xentij, Eugenij, Mardarij & Orestis: Ex eo quod *a Martyr.*
 est per Simeonem Metaphrasten. a Asseruantur *Rom. &*
 eorum corpora Rome in Ecclesia Sancti Apolli *b Tom 3.*
 naris episcopi: vbi stabilitum est collegium Ger- *Annal.*
 manicum. b Passi sunt sub Galerio Maximiano
 in Oriente Imperante: incerto quidem anno.

E O tempore quo Agricolaus in Sebaste-
 norum metropoli Imperatorum edicta *13. Decem.*
 executurus, acerrimam in Christianos
 persecutionem meditabatur, & Lysias pari
 crudelitate vir, in Sareleon versaretur, Eu-
 stratius quidam pietate atque virtute insig-
 nis, cum animaduerneret vel fugam vel certa-
 men cum tyranno necessario sibi esse subeun-
 dum, animi anxius, ne forte in confessione di-
 nis cruciamentis succumberet, post multas
 preces & lachrymas Deo exhibitas tali ratio- *Eustratij*
 ne diuinam mentem consulendam statuit. So- *magna pie-*
 lutam de corpore zonam vni famulorum suo- *tas.*
 rum omnium fidelissimo, ad aram in eccle-
 sia * Arabracionum deferendam tradidit: &
 siquidem eam Auxentius notæ pietatis sacer-
 dos, primus omnium tolleret, sperabat Deum
 propitium sibi futurum, viresque ad certamen
 intrepidè & constanter peragendum largitu-
 rum. Sin autem alius quispiam ad tollendam
 ex ara zonam prior veniret, haberet hoc pro
 certissimo diuini consilij & prouidentie iu-
 dicio, vt fuga potius salutem quæreret.

Itaque deposita in altari zona, famulus ocu-
 lorum acie perpetuò adhibita, tandem ipsum
 Auxen-

*En vi leta-
tur Eustra-
tius ob futu-
rum marty-
rium.*

Auxetium tanquam ab aliquo missum ad aram tendentem, Zonamque tollentem cernit. Quo nuncio accepto Eustratius, tanto delibutus est gaudio, ut omnes summæ dignitatis amicos et Prætorio domum suam abduceret, & lautissimo conuiuio, quali antea nunquam, exciperet. Vultu, verbis, moribus, denique & gestibus lætitiæ significabat; ita ut insuetum hoc spectaculum cunctis maximam admirationem commoueret. Vnus igitur ex ijs ætate iunior, sed charitate præcipuus, Eugenius nomine, familiari sermone tantæ lætitiæ causam percundatus est: Nunquid, inquit, propterea hoc insolito perfusus es gaudio, quod amplissimum die crastina ex Christianorum supplicijs lucrum expectas? Erant enim altera die Christiani, qui in vinculis tenebantur, quæstionibus subijcendi; & Eustratius eo anno Commentariensem agebat. Itaque vir sanctus amico suo respondens, Rectè, inquit, existimasti: Spero enim insequenti luce ijs me diuitijs cumulandum, quæ nullo deinceps tempore vel iniuria eripi poterunt.

His ita constitutis Eustratius victos ad tribunal Præsidis, ex officio producturus, ad carcerem abiit; statimque omnes Christi martyres supplex rogauit, ut precibus suis inuictum animi robur à Deo sibi impetrarent. Tum vero, Agite, inquit, socius ego vester ego, pari vobiscum martyrij certamine probandus. Hæc dicens, præclarum confessorum exercitum ad Lisyæ Præsidis perduxit tribunal. Et conuersus ad Præsidem, En, inquit, coram hic adstat fortissimus Christianorum cœtus, mecum vnâ
forti

fori & robusto animo tuas machinas à patre diabolo tuo inuentas perdituri. Et quidem Auentius iam antè confessionē eximius nūc rursus tuo iussu è vinculis adest. Experire num eadem in viro fortitudo permaneat . Perculit hæc inopinata vox Præsidentem vehementer, totusque stupore & iracundia plenus; Acerbius, inquit, hoc mihi, quam vnquam antea, extitit iudicium. Sed citò ab hoc oratore, scelerato carnifice, militaria auferte ornamenta: eumque toto corpore nudum funibus in aëra sustollite, ignem pectori eius subdite, humeros virgis & flagris laniate. Cumque in tantis supplicijs inuictus permaneret, Præsides ira exarscens, muriam, inquit, aceto temperatâ membris igne combustis infundite, & acutis testis fortiter affricate.

Dum hæc fieret & martyr toto corpore fœdatus, nullam tamen doloris vel gemitus significationem daret, Præsides vt suam ipse miseriam non nihil leniret, insultando ait: Iam emortuæ mentis factus est; nam si Deus ille, de cuius potestate tantopere gloriatur, eum immortalitatis participem reddere posset, posset utique & à præsentibus quoque tormentis liberare. Vix hæc impius ille effatus erat, & ecce, Eustratius, squammis quibusdam è corpore decedentibus, sanus repente apparuit & nouo quodam decore perfusus. Cumque, viso miraculo, populus voces lætitiæ extolleret, Eugenius qui minorem magistratum gerebat, magno voce exclamans, Lysia, inquit, & ego Christianus nefariam idolorum superstitionem derestor. Hæc dicens ilicò comprehensus, & simul

*Eustratius
gregia coram
iudice di-
cendi liber-
tas.*

*In mare
supplicium.*

*Sanatur di-
uinitus S.
Eustratius.*

*Eugenij con-
fessio.*

*O immanem
tyrannum.*

*Vide feru-
rem Marda-
rij ad marty-
rium prope-
rantis.*

*Auxentius
decollatur.*

*Mardarius
acerbissimè
cruciatum
expirat.
Item Euge-
nium.*

& simul cum reliquis in carcerem coniectus fuit.

Sequenti verò nocte Dux ad ciuitatem Metropolitanam profecturus, Eustratium crepidis, acutis fibulis transfixis indurum & lotum vinctum post se trahi iussit. Sequebatur reliqua confessorum caterua. Cumque ad castellum, prope Arauracos situm, peruentum esset, Mardarius quidam eiusdem confessoris amore vehementer incensus, vxore & libris Deo & cuidam suo amico commendatis, in medium proflijit: & se quoque Christi testem esse exclamauit. Itaque & ille comprehensus ac reliquis sanctis in carcere & vinculis sociatus, præclarum suæ fidei & pietatis documentum dedit.

Post hæc productus ad quæstiones Auxentius, cum nullis Præsidis blanditijs vel minis à Christianæ fidei confessione dimoueri possit, capitalem sententiam subire iussus certamen compleuit. Post eum adductus Mardarius miræ simplicitatis vir, nullum aliud verbum protulit, quam, Christianus sum, Sum Christi seruus. Ita namque instructus erat ab Eustratio; ne callidis diaboli veteratoribus, in minimis ludibrio foret. Is igitur traiectis per pedum eius calcaneos terebra perforatos fanibus in rotam suspensus fuit: & candentibus subulis tamdiu exagitatus donec in confessione spiritum emitteret. Tertio loco Eugenius excisa lingua & manibus truncatis, tibisque baculo confractis tradidit spiritum.

His peractis Dux sceleratus in campum prodijt, vt exercitus sui delectum haberet. Cumque omnes

omnes certatim suam, quã habebant in armis, Orestes mi-
 ostēderent experientiam, Orestes quidam vir les crucem
 procerus & forma decorus aureã ex collo ge- auream ad
 stabat crucē eamq; sub veste fouebat: eò quod pectus gesta-
 Christianis quoque sacris initiatus esset. Dum uit.
 autem hastam, spectante Lysia, fortius vibra-
 ret, excussa ē veste crux ipsi in primis Lysia ap-
 paruit. Qui eam manu tollens, Ecquid est hoc,
 inquit; num & tu Crucifixi cultor es? Et ille: Coniicitur
 Christi, inquit, seruus ego sum, eiusq; infig- in carcerem.
 nia gesto ad omnia mala auertenda, quæ mihi
 ingruunt. Hoc dicto, protinus in vincula con-
 iectus, gloriosi certaminis vnã cum Eustratio
 particeps exitit.

Interea Nicopolitanã ciuitatem ingressus
 Lysias, mox nouam militum cohortem Christi
 cōfessione insignem obuiam habuit. Certatim
 enim se illius cōspectui ingerebant, solutisq; Multi mi-
 zonis suis, quanta auiditate certamen expete- lites vltro
 rent, stupente Lysia, declarabant. Quorum cō- christum
 stantia & multitudine percussus, multoq; considentur.
 magis ipsius Eustratij virtutem veritus, ne rursus
 in certamine aliquod miraculum ederet, &
 Gēiles à simulachrorum cultu auerteret, Eu-
 stratium & Orestem ad Agricolaum in ciuita-
 tem Sebastenorum transmisit.

Quò, quinque post diebus, delati antè Agri-
 colai tribunal causam dicere iussi sunt. Ibi tūc
 Eustratius tanta verborum elegantia & sentē-
 tiarum grauitate, cum ex alijs Philosophis,
 tum ex ipso præcipuè Platone deorū vanitatē
 ostendit atq; redarguit, vt cuncti præstantissi-
 mam viri eloquentiam prudentiamq; satis mi-
 rari non possent. At verò Agricolaus agresti
 planè

Eustratij ex-
 imia elo-
 quentia &
 doctrina.

*Orestes can-
denti crati-
cule impo-
niuntur.*

planè ingenio vir, scelerum suorum tenebris
occæcatus, lectum iussit afferri ferreum, inque
eum, copioso igne candentem, Orestem pro-
sterni. Orestes visa tam crudeli machina, pri-
mum quidem cogitatione exhorruit; sed mox
Eustratij oratione, sanè luculèta, confirmatus,
audenti & forti animo grabatum conscendit,
statimque accumbens magna voce clamavit:
Domine Iesu Christe, in manus tuas commen-
do spiritum meum: sicque beatam Deo animam
reddidit.

*Reddit Spi-
ritum.*

*Testamentū
S. Eustratij.*

Cuius agone incredibiliter exultas Eustra-
tius, cum denuò in custodiam datus esset, acci-
to, qui cum eo erat, famulo, condidit testamē-
tum: in quo dimidiam mobilium bonorū par-
tem pauperibus, aliam verò sororibus reli-
quit. Possessiones verò quas Arabracis habe-
bat, ijs assignavit, qui in ministerio martyrij
eorum, permansuri erant. Cauerat namque ut
corporis eius reliquiæ cum Auxentij, Orestis,
Mardarij, & Eugenij in oppidulo Arabracino-
rum, in loco qui Analicozora vocatur salutè
integræ deponerentur. Condito hoc modo te-
stamento, eiusque executione Sebastenorum
antistiti Blasio commissa, cæleste epulum de
manu episcopi Ierabundus accepit: vocatusque
sequenti luce ad tribunal, ignis incendio à
Præside Agricolaο damnatus est. Qua accepta
sententia, cum iam fornax, collucentibus va-
dique flammis, arderet, psallens gaudensque
eam est ingressus: & inter verba orationis spi-
ritum tradens, ab ignis iniuria, non modò cor-
pus, sed & ipsi pili illæsi permanserunt. San-
ctissimus verò Blasius sanctorū reliquias, quo
par

*S. Blasij ex-
tat 3. Febru-
arij. Tom. 1.*

*Psallens in-
trat in fornaxem.*

*Corpus eim
ab igne illæ-
sum.*

parerat honore, ex vltima Eustratij voluntate, honorificè condidit.

VITA S. AVTBERTI CAMERACENSIS Episcopi: Ex ea qua extat apud V. P. Laur. Sur. b Numeratur octauuseius Sedis episcopus. a Claruit Anno Christi 709. & sequentibus.

a Vide Tom. 8. Annal. C. Baron. & b Not. in Martyr. Rom.

S Autbertus & Christi sacerdos eximius temporibus inclyti Regis Francorum Dagoberti eius nominis secundi, spectata vitæ integritate & sanctimonia clarus, defuncto Alleberto Cameracensis sedis episcopo in dignitate successit. Quo honore decoratus summæ humilitatis vir, & cõtemptor terrenarum rerum eximius, hoc solum cogitabat vt purâ sanctamque Deo seruitutem exhiberet, & cunctos sibi subditos eiusdem sanctimonie ac puritatis participes faceret. Erat tãtis ornatus virtutibus vt ipse Rex Dagobertus, deposita regalis excellentiæ fastu, eius consuetudine colloquioque mirificè delectaretur. Qui cum ad eum de æterna futuri sæculi beatitudine, de gehennæ supplicijs, & pietatis studio, quo Christi gratiam comparamus, frequenter disserteret; Regis animus gaudio non modò exultabat, sed summi etiam beneficij loco reputabat, quòd tanti viri hospitio recipi eiusque familiari colloquio frui mereretur.

13. Decem. Succedit Alleberto in episcopatu.

Dagobertus Rex quantò eñ fecerit.

Discipuli eius viri sanctissimi s.

Landelini vita extat 15. Iunij.

Tom. 2.

* Eius vita vide apud Ioan. Molan. in Indic. SS & Belgij.

Porro discipulos habebat vir sanctus Landelinum Crispinij Abbatem; Vincentium Madelgarium Comitem; & cõiugem eius sanctissimam Valdetrudè. Quorù sanctitati multi insuper diuini verbi præcones egregij, ex Sco-

A 2 2

tia